

РЕШЕНИЕ

№ 431

гр. Велико Търново, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Драгостинов

Членове: Й. Воденичаров
ВЛАДИМИР СТРАХИЛОВ

при участието на секретаря Г. Д. Занчева
като разгледа докладваното от Й. Воденичаров Въззивно гражданско дело № 20214100500752 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид:

Производство по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Предмет на подадената от името на ищите П. Й. Д., А. Й. Д., П. Й. И., С. К. Л. и И. К. Л. чрез пълномощника им - адвокат Н. К. от ВТАК, жалба е Решение № 246/17.06.2021 г. по гр.д. № 1784/2020 г. на ГОРС, в частта му, с която са отхвърлени като неоснователни предявените от П. Й. Д., А. Й. Д. и П. Й. И. срещу Г. К. Ч., Д. К. Л., П. К. Д., Й. К. К. и „С.А“ЕООД, с ЕИК ... в приложното поле на чл.33, ал.2 ЗС субективно съединени искиове за изкупуване на общо 1/3 идеални части от обема на правото на собственост върху три поземлени имота със земеделско предназначение предмет на нотариален акт за покупко- продажба № ... г. на нотариус, вписан в регистъра на НК под № 743, с район на действие ГОРС, в резултат на което първите двама за заплатят на търговското дружество – купувач сумата 1 767,86 лева всеки от тях / придобивна цена на 1/2 идеални части/, а третият – сумата 3 535,72 лева/ цена на 2/12 идеални части/, както **и в частта му**/ с характер на определение /, с която са оставени без разглеждане като недопустими / и производството за тях- прекратено/ предявените по реда на чл.124, ал.1 ГПК искиове за обявяване на нищожност поради привидност/ чл.26, ал.2, пр.5-то ЗЗД/ на договор за дарение на 1/70 идеални части от правото на собственост върху същите три поземлени имота със земеделско предназначение, оформен с нотариален акт № ... г. на нотариус, вписан в регистъра на НК под № 743, с район на действие ГОРС и за установяване, че дарението прикрива договор за продажба/ установяване на продажбено правоотношение /- чл.17, ал.1 ЗЗД, с молба да бъде отменено, исовете- уважени, с присъждане на направените по производството разноски.

Наведени са оплаквания / за неправилност, необоснованост и като постановено в нарушение на процесуалните правила на решението в обжалваните му части, сведени най-общо до липса на мотиви защо производството е прекратено относно

установителните искове за обявяване на нищожност на привидната и разкриване на действителната правна сделка / чл.236, ал.2 ГПК/ ; произнасяне по субективно съединените с тях *при евентуалност* конститутивни искове по чл.33, ал.2 ЗС, без да има положително произнасяне по първите като процесуално условие за това ; дори и да се приеме, че преклузивния срок по чл.33, ал.2 ЗС е изтекъл , то принципно погледнато изтичането му не ги превръща в недопустими; събраните доказателства не установяват обстоятелството, че ишците са узнали за договора за продажба *преди* датата на която твърдят , че са го сторили , както погрешно е приел съдът.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК ответниците Г. К. Ч, Д. К. Л. ,П. К. Д. , Й. К. К. и „С-А“ ЕООД-гр.В.Търново не са подали отговор на жалбата.

Подали са чрез пълномощника си – адвокат А. Ч. от ВТАК въззивна жалба срещу решението в частта му , с която е прието за установено по отношение на ишците , че „С-А“ ЕООД-В.Търново не е носител на правото на собственост за горницата/ 8/12 ид. части/ *над 1/3 идеални части* от обема му върху имотите- предмет на нотариален акт за покупко- продажба № ... г. на нотариус , вписан в регистъра н НК под № 743, с район на действие ГОРС, понеже продавачите- ответници в действителност притежават общо само 1/3 идеални части/ а не 49/70 идеални части, които продават/ с молба да бъде отменено и искът да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан , с присъждане на разноските.

Навеждат оплаквания за неправилност и необоснованост на решението с доводи за непълнота на събраните доказателства , която опорочава правилността на възприетия от съда правен извод, че действителното им участие в съсобствеността е в размер по- малък от посочения в договора за продажба , т.е. този размер не е показател, че се прехвърлят повече права отколкото продавачите притежават .

Ишците са подали отговор на жалбата , с изложение на съображения за пълно съответствие на решението с доказателствата по делото и материалния закон в разглежданата му част .

Съдът като разгледа жалбите , обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства приема за установено и обосновава следните правни изводи:

Изложените в тях оплаквания / доводи/ вменияват в дълг на съда да разгледа повторно целия материалноправен спор/ чл.269, изр.1-во ГПК/ , чието изпълнение обаче се предхожда от преценка на допустимостта на решението в обжалваните му части/ чл. 269, изр.1-во, предл. 2-ро ГПК / , а в обжалваната му прекратителна му част с характер на определение по смисъла на чл. 274, ал.1, т.1 ГПК- относно неговата законосъобразност / чл.278 ГПК/

По отрицателния установителен иск, предявен по реда на чл.124, ал.1 ГПК:

Ишците твърдят , че с ответниците- физически лица притежават общо правото на собственост върху земеделски земи , в землището на с.К , Община Горна Оряховица : 1/ поземлен имот с идентификатор №... по КККР, одобрен със Заповед РД-18-863/08.12.2017 г. на ИД на АГКК, местност „П“, с площ 9,700 дка, трайно предназначение на територията - земеделска, начин на трайно ползване - нива, категория на земята - четвърта, номер по предходен план - 260020, при граници: ...; ...; .../ поземлен имот с идентификатор №... по КККР, одобрен със Заповед РД-18-863/08.12.2017 г. на ИД на АГКК, местност „Равно ливади“, площ 2,200 дка, трайно предназначение на територията -земеделска, начин на трайно ползване - изоставена ливада, категория на

земята - четвърта, номер по предходен план 850053, при граници :.... по КККР, одобрен със Заповед РД-18-863/08.12.2017 г. на ИД на АГКК, местност „Под гората“, площ 13,098 дка,трайно предназначение на територията - земеделска, начин на трайно ползване - нива, категория на земята - трета, номер по предходен план –580003, при граници : ..., придобито в

резултат на възстановяването му по реда и условията на ЗСПЗЗ с решение № 215/03.07.1995 г. по преписка № 98Д/26.08.1991 г. на Поземлена комисия Горна Оряховица, за което е съставен констативен нотариален акт за собственост г. на нотариус при Районен съд Горна Оряховица и наследяване по закон на общия им наследодател Р.Т.Т, б.ж. на с.К, починала на 01.05.1962 г.

П. Д. и А. Д., С. Л. и И. Л. притежават по 15/ 180 идеални части, а П. И. – 30/180 идеални части, ответниците Д. К. Л., П. К. Д. и Й. К. К. – по 16/180 идеални части, Г. К. Ч. – 12/180 идеални части, т.е. всички те вкупом притежават 60/180 идеални части или 1/3 идеални части в цялата дялова съсобственост. В несъответствие с това законово дялово притежание с договор за покупко- продажба от 13.01.2020 г., сключен с нотариален акт ... г. на нотариус вписан в регистъра на НК под № 743, с район на действие ГОРС продават на „С-А“ ЕООД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление : гр.В.Търново, ул.“В.Б. общо 49/70 идеални части от обема на правото на собственост върху горепосочените имоти за цена от 9 900 лева, т.е. разпореждането е с 80/210 (8/ 21) идеални части в повече от действително притежаваните, които възлизат общо на 70/210 идеални части/ ако би се приело, че договорът от 13.01.2020 г. предхождащ по време първия, сключен с нотариален акт ... г. на нотариус вписан в регистъра на НК под № 743, с който ответниците изявяват воля, че даряват на дружеството общо 1/70 идеални части от правото на собственост, то тогава към момента на продажбата притежаваните от тях идеални части ще възлизат общо на 67/210 /. Предвид гореизложеното, молят съдът да постанови решение, с което да признае за установено, че „С-А“ ЕООД, с ЕИК ... не е придобило правото на собственост / не е собственик/ в резултат на сключения с ответниците договор за продажба за горницата над 1/3 идеални части от обема му върху имотите, възлизаща на 8/21 идеални части.

Ответниците оспорват иска с възражения, че не може да се има пълно доверие на съдържанието на представеното удостоверение за наследници, тъй-като в него били изписани имена на лица по няколко пъти; представеният нотариален акт е констативен и не доказвал възникване права в съсобствеността на ищите; идеалните части – предмет на договора за продажба не надхвърлят действително притежаваните от ответниците – продавачи.

Издаденият по реда на чл. 483, ал.1 ГПК-отм./ констативен нотариален акт за собственост ... г. на нотариус при Районен съд Горна Оряховица дава обвързващо съда официално удостоверение/ чл.143, ал.1 ГПК-отм./, че с решение № 215/03.07.1995 г. на ПК/ сега Общинска служба по земеделие / Горна Оряховица на основание чл. 14, ал.1, т.2 и чл.27 ЗСПЗЗ е възстановено в нови реални граници правото на собственост върху описаните по горе земеделски земи на наследниците на Р.Т.Т/ Б, съпроводено с констативен правен извод на нотариуса, че това решение е влязло в сила и подателите на молбата за издаването му лица М.П.К., Г.К.Ч./ ответница/, Й.К.К. / ответник/, Д.К.Л./ ответница/ и П.К.Д./ ответница/, А.Й.К. и Р.Д.Н в качеството им на наследници по закон на починалата са негови носители / съсобственици/ чл.483, ал.3 ГПК-отм./. Към момента на издаването на акта, все още не е съществувал текста на чл. 14, ал.1, т.1, изр.4 на ЗСПЗЗ/ изм. ДВ.бр.68/1999 г./ поясняващ / защото очевидната логика изведена от правилото на чл.77, пр.3-то ЗС не се нуждае от пояснение / , че влязлото в сила решение, придружено със скица/ макар и този текст да го няма в т.2 няма как да не се отнася и за хипотезата за възстановяване на собствеността в нови реални граници- аргумент от чл.77, пр.3-то ЗС/ удостоверява правото на собственост и има силата на констативен нотариален акт за собственост върху имота.

Голословното му оспорване е лишено от юридическо здравомислие, тъй-като същият констатира възникнали на основание чл.14, ал.1, т.2, вр. с чл.10, ал.1 ЗСПЗЗ права в полза на всички живи тогава наследници на Р.Т.Т /Б, сред които е и родоначалника на

наследственото коляно към което принадлежат ответниците .

Качеството на наследници по закон на Р.Т.Т / Б / вж. удостоверение за идентичност на лице с различни имена № 26/05.04.2021 г. на Кметство с.К, Община Г.Оряховица- л. 214 от делото / притежавано от ишците и ответниците е установено с данните за родствени връзки и дати на смърт , съдържащи се удостоверение за наследници изх.№ 25/05.04.2021 г. на Кметство с.К , Община Горна Оряховица / л.215-218 от делото/ .

Признатите за собственици с констативния нотариален акт лица А. Й. К./ починал на 29.09.2004 г./ и Р.Д.Н / починала на 17.01.2011 г. / са син и дъщеря на единствения пряк низходящ родственик на Р.Т.Т – К.А.-П./ починала на 27.12.1967 г./ и се явяват наследодатели на ишците, а синът на втората- К Д. К./ починал на 30.04.1994 г./ е наследодател на ответниците/ техен баща и съпруг на починалата след него на 12.06.2004 г. М.П К. - тяхна майка/.

Доколкото оспорването на съдържанието на удостоверението за наследници от пълномощника на ответниците е напълно *голословно* , т.е. лишено от твърдения на конкретни обстоятелства поставящи под съмнение достоверността на данните отнасящи се до наследственото качество на ишците и същият е издаден без видими съществени недостатъци / повторението на едни и съща лица не е такъв/, опорочаващи спазването на изискванията на чл.2, чл.11 и чл.12 на Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, то официалният му документален характер е доказателство за тяхната достоверност- чл.178, ал.1, ал.2 ГПК. Затова и *голословното* оспорване на констативния нотариален акт е лишено от юридическо здравомислие, тъй-като същият констатира фактите , въз основа на които са възникнали правата на всички живи тогава наследници на Р.Т.Т /Б/, сред които е и родоначалника на наследственото коляно към което принадлежат ответниците .

Изводът от изложените факти е , че страните/ без ответното търговско дружество разбира се / по реда и условията на чл.14, ал.1, т.2, вр. с чл.10, ал.1 ЗСПЗЗ са придобили правото на собственост върху трите земеделски имота - чл.77, пр.3-то ЗС при дялове определени от правилата на Закона за наследството.

Правилото на чл.5, ал.1 ЗН определя , че децата на починалия наследяват по равни части / при равни дялове/. Следователно трите деца на К.А.-П./ единствен наследник на Р.Т Б/ получават от наследството й по 1/3 идеални части. В актива на имуществото на баба им , преминал в наследството на тяхната майка *се счита* включено и възстановеното в нови реални граници право на собственост върху земеделските имоти, наречено „новооткрито наследство“ - чл.91а, изр.2-ро ЗН.

В аритметичен резултат на осъщественото във времето наследствено правоприемство с приложение на правилата на чл.5, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗН във всяко едно от *трите наследствени колена*, П. Д., А. Д., С. Л. и И. Л. са придобили по 15/ 180 идеални части, П. И. – 30/180 идеални части, Д. К. Л. , П. К. Д. и Й. К. К. – по 16/180 идеални части и Г. К. Ч. – 12/180 идеални части. Вижда се , че придобивният сбор на частите на ответниците възлиза общо на 60/180 идеални части, което измерение в обикновени дроби с по- големи числа в числителя и знаменателя, покрива онези 1/3 идеални части, притежавани от техния общ по коляно наследодател К Д. К. в цялата дялова съсобственост.

Продажбеното разпореждане с 49/70 идеални части от обема на правото на собственост върху имотите извършено с договора от 13.01.2020 г. , сключен с нотариален акт ... г. на нотариус, вписан в регистъра на НК под № 743 , с район на действие ГОРС е в очевидно несъответствие с основното правно начало / наследено още от римското частно право/ , че собственикът не може да прехвърли с вещноправен за приобретателя ефект повече от онова което *действително* притежава- чл. 183, вр. с чл. 188, чл.189, ал.1, чл.190 ЗЗД, вр. с чл.77, пр.1-во ЗС.

Сборът 49/70 идеални части / незначително как е аритметически получен ?! / ако и да би се приело , че оспорения като привиден и с твърдение да прикрива продажба договор от 13.01.2020 г. предхождащ по време първия , сключен с нотариален акт ... г. , с който ответниците изявяват воля , че даряват на дружеството общо 1/70 идеални части от правото на собственост, е валиден , то пак *надхвърля онези 1/3 идеални части* , принадлежали на родоначалника на тяхното наследствено коляно, с които биха могли да се разпоредят в полза на ответното дружество. Ако към момента на продажбата действително притежаваните от тях идеални части и тези с които са се разпоредили / 49/70 идеални части / бъдат подведени под общ знаменател и се направи изчисление съобразно дробното измерение – предмет на сделката с приспадане на подареното/1/70 идеални части/ , ще се получи резултат , показващ , че разполагаемото им / действителното им притежание/ възлиза общо на 67/210 идеални части/ подареното е 3/210 идеални части / , а разпореденото- на 147/210 идеални части / 49/70 x 3/3/ или надхвърленото е с 80/210 идеални части / 147/210- 67/210 / .

По изложените съображения искът е основателен и решението в тази му част подлежи на потвърждаване.

По исковете за обявяване на нищожността поради привидност/ чл.26, ал.2, пр.5-то ЗЗД/ на договора за дарение и за установяване , че дарението прикрива договор за продажба/ установяване на продажбено правоотношение /- чл.17, ал.1 ЗЗД:

Съдбата им да бъдат възприети /отречени/ като недопустими и съответно производството в тази му част- прекратено, противоречи на нормите на чл.124, ал.1, вр.с чл.6, ал.2, вр. с чл.2 ГПК.

Интересът от предявяването и разглеждането по същество на тези неделимо свързани по правна логика , изведена от естеството на твърденията / изложението на фактите /, искове е очевиден .

Понятието *интерес* е немислимо да означава друго освен *мотив към осъществяване/ задоволяване* на законово допустими / позволени не само изрично от закона , но и от духа на правото, извлечен от него и договорната свобода съобразно степента на цивилизованост на обществото на съответната държава / потребности на лицето ,което не би било възможно да стане по друг правомерен начин , *освен чрез ефекта на съдебното решение* , дало отговор на съответния иск , целящ го – аргумент от чл. 117, ал.1 от КРБ, където е очертана абстрактната рамка на съдебната защита : „правата и законните интереси на лицата”.

С други думи такъв интерес ще има , когато лицето би могло да извлече някакви благоприятни последици от съдебното решение с оглед нормално осъществяване, запазване на възможност за осъществяване/ дълготрайно упражняване , осигуряване, улесняване или еднократно упражняване с цел внасяне на правна промяна на някакво претендирано / заявено като принадлежащо му, субективно материално право или на законен интерес.

В този случай интересът от установяването на порока/ правно квалифицираното обстоятелство/ *привидност* на оспорения договор за дарение и съществуването на прикрита с него продажбена сделка , доколкото се твърди , че същият е сключен с „функцията да се осигури „пътя“ за изповядването на договора за покупко- продажба - целен изначално от ответниците за избягване на ограничението , уредено с нормата на чл.33, ал.1 ЗС“, следва от положението , че ако решението по тези установителни искове се окаже положително , то ищците биха могли да се опитат да упражнят успешно преобразуващото право на изкупуване относно продадените дялове на ответниците , което нормата на чл.33, ал.2 ЗС предоставя на всеки съсобственик , когато друг съсобственик е продал своя дял на трето лице без писмено да го предложи при същите условия на другия или другите съсобственик/ съсобственици или го е предложил , но условията са уговорени привидно в негова/ тяхна вреда.

Нещо повече- субективно съединени иски за изкупуване са *предявени* при /единствено възможното/ положително условие на евентуалност за разглеждането им- уважаването на установителните иски.

Затова решението с характер на *определение* в прекратителната му част подлежи на отмяна със задължително указание исковите да бъдат разгледани по същество от районния съд/ чл.278, ал.3 ГПК/.

По субективно съединените иски за изкупуване /чл.33, ал.2 ЗС/:

Решението в тази му част , отхвърлящо исковите като неоснователни подлежи на обезсилване/ чл.270, ал.3, вр. с чл.6, ал.2 ЗЗД/ с връщане на делото за евентуално произнасяне по тях от друг състав с оглед резултата от разглеждането на главните иски по чл. 26, ал.2, пр.5-то, чл.17, ал.1 ЗЗД, *тъй-като той обуславя изхода на исковите за изкупуване .*

Както бе казано по горе те са *предявени* при /единствено възможното/ положително условие на евентуалност за разглеждането им- уважаването на установителните иски.

Съдът и правнологически и в противоречие с волята на ищците/ чл.6, ал.2, вр. с чл.210, ал.1 ГПК/ не е имал правомощието да се произнася по тях по същество , без да е постановил положително решение по обуславящите иски.

При този изход на делото пред въззивната инстанция въпросът за разноските ще бъде разрешен с оглед резултатите при повторното разглеждане на исковите по чл. 26, ал.2, пр.5-то, чл.17, ал.1 ЗЗД и евентуално на исковите по чл.33, ал.2 ЗС, *тъй-като делото в тези части нито е решено , нито е прекратено – чл. 78, ал.1, ал.3, ал.4 , вр. с чл. 236, ал.1, т.6 и чл.81 ГПК. Що се отнася до потвърденото решение по отрицателния установителен иск обжалвалата го в тази част страна е загубила спора и не и се следват разноси , а разноските на спечелилата го страна не са направени в тази връзка.*

Предвид горното , съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА по реда на чл.271, ал.1 ГПК **решението по** гр.д. № 1784/2020 г. на ГОРС в частта му , с която е признато за установено по реда на чл. 124 ГПК по отношение на П. Й. Д. , с ЕГН: *****, А. Й. Д., с ЕГН: *****, П. Й. И., с ЕГН: *****, С. К. Л., с ЕГН: ***** и И. К. Л. , с ЕГН: *****, че ответникът „С-А“ ЕООД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление : гр.В.Търново, ул.“В.Б , не е придобил в резултат на договор за продажба , сключен с нотариален акт ... г. на нотариус , вписан в регистъра на НК под № 743, правото на собственост за горницата *над* 1/3 идеална част от обема му върху имоти с кадастрални номера № ..., № ... и № ...- всички в землището на с.К , Община Горна Оряховица , *тъй-като* продавачите ответници Г. К. Ч., с ЕГН: *****, Д. К. Л. , с ЕГН: *****, П. К. Д. , с ЕГН: ***** и Й. К. Д, с ЕГН: ***** разпоредили се общо с 49/70 идеални части притежават *общо* 1/3 идеални части на основание възстановяването му по реда и условията на ЗСПЗЗ и наследствено правоприменение .

ОТМЕНЯ **решението / с характер на определение/** в частта му , с която е прекратено производството по делото относно предявените от П. Й. Д. , с ЕГН: *****, А. Й. Д., с ЕГН: *****, П. Й. И., с ЕГН: *****, С. К. Л., с ЕГН: ***** и И. К. Л. , с ЕГН: ***** срещу Г. К. Ч., с ЕГН: *****, Д. К. Л. , с ЕГН: *****, П. К. Д., с ЕГН: ***** и Й. К. Д, с ЕГН: ***** и С-А“ ЕООД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление : гр.В.Търново, ул.“В.Б, иски за установяване на нищожност поради привидност / чл.26, ал.2, пр.5-то ЗЗД/ на договор за дарение , сключен с нотариален акт ... г. на нотариус вписан в регистъра на НК под № 743

и на прикрита продажбена сделка / чл.17, ал.1 ЗЗД/, счетени за недопустими.

ОБЕЗСИЛВА на основание чл. 270, ал.3, вр. с чл. 6, ал.2 ГПК решението в частта му, с която са отхвърлени като неоснователни предявените от П. Й. Д., с ЕГН: *****, А. Й. Д., с ЕГН: ***** и П. Й. И., с ЕГН: ***** срещу Г. К. Ч., с ЕГН: *****, Д. К. Л., с ЕГН: *****, П. К. Д., с ЕГН: ***** и Й. К. Д, с ЕГН: ***** и „С-А“ ЕООД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление : гр.В.Търново, ул.“В.Б, субективно съединени искове за изкупуване / чл.33, ал.2 ЗС/на общо 1/3 идеални части от правото на собственост върху имоти с кадастрални номера № ..., № ... и № ...- всички в землището на с.К , Община Горна Оряховица при квоти по 1/12 идеални части за Д.и и 2/12 идеални части за И. при условие , че заплатят на „С-А“ ЕООД, с ЕИК ... придобивни цени съответно по 1767,86 лева / първите двама/ и 3 535,72 лева / третия/, при условията съгласно договор за покупко – продажба , сключен с нотариален акт ... г. на нотариус , вписан в регистъра на НК под № 743.

ВРЪЩА на Районен съд Горна Оряховица делото за произнасяне по същество по исковете с правно основание чл.26, ал.2, пр.5-то, чл.17, ал.1 ЗЗД и ако то бъде в положителен смисъл – за ново произнасяне по исковете с правно основание чл.33, ал.2 ЗС-от друг състав.

Решението в частта му, с която е потвърдено и обезсилено първоинстанционното решение може да се обжалва пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните , а в другата му част/ с характер на определение / не подлежи на обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____